

Jeg vil gerne på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Socialdemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

- »Folketinget konstaterer,
- at regeringen deltager i regeringskonferencen på det fremlagte forhandlingsgrundlag,
 - at EU-konventets traktatudkast udgør grundlaget for regeringskonferencen,
 - at regeringen forhandler i fuld respekt for de danske forbehold og derfor vil søge forbeholdene konsekvenstilpasset til den nye traktat,
 - at forbeholdene kun kan ændres ved en folkeafstemning,
 - at regeringen under forhandlingerne også agter at søge tilslutning til, at der skabes mulighed for, at Danmarks forbehold vedrørende EU-samarbejdet om de retlige og indre anliggender efter en folkeafstemning ændres, således at Danmark fra sag til sag tager stilling til sin deltagelse i samarbejdet svarende til den model, der gælder i Storbritannien og Irland,
 - at regeringen vil tilrettelægge sin deltagelse i regeringskonferencen, således at Folketinget og befolkningen holdes løbende orienteret, og
 - at Folketinget får forelagt forhandlingsresultatet af regeringskonferencen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 9.35

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er en lille smule forvirret over Venstres ordførers tale. På den ene side er det klart, at foragten for forbeholdene lyser langt væk, ikke alene på den positive måde, som når fru Charlotte Antonsen siger, at de nye lande har sagt ja uden forbehold, i modsætning til den der dumme danske befolkning, som har de der forbehold, men også på den meget negative måde: De danske undtagelser, de danske forbehold, som befolkningen har besluttet, og som derfor er befolkningens forbehold, breder sig, og de gør ondt osv.

Så skulle logikken jo være, at Venstre er mod forbehold, men konklusionen i Venstres ordfø-

rers tale er, at man alligevel skal have et forbehold, det skal bare være et andet forbehold, nemlig på flygtninge- og indvanderområdet.

Her må jeg indrømme, at jeg ikke kan følge med. Er Venstre imod forbehold? Mener Venstre, at man skal være fuldt og helt med, eller går Venstre ind for forbehold? Det må være en af delene, man kan jo ikke gøre begge dele. Enten er man imod forbehold, eller også går man ind for forbehold.

Kunne vi få et klart svar på det spørgsmål?

Formanden:

Det venter vi på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man skulle blive i statsministerens retorik fra i aftes, kunne man næsten, når man hører forslaget til vedtagelse, få den fornemmelse, at jasiden står splittet. Det er da en katastrofe. Det kunne vi forstå på statsministerens svar i går det var, hvis nejsiden stod splittet. Nu er jasiden altså splittet, må vi gå ud fra, men det kan vi jo høre om i forhold til det forslag til det vedtagelse, der er fremsat af nogle af jupartierne og ikke af andre.

Det, jeg tog ordet for, var, fordi fru Charlotte Antonsen i starten af sin tale glædede sig så meget over det ja til medlemskab, der er kommet fra en række østeuropæiske landes side. Hun brugte det som platform til at gå videre til forfatningsudkastet og det arbejde, der skal ske dér, og tog det som udtryk for, at nu er banen kridtet op, og nu er det nærmest lige for at gå videre.

Se, hvis fru Charlotte Antonsen med nogen rimelighed skulle inddrage, hvordan befolkninger har givet udtryk for deres holdning til EU-spørgsmål i relation til ønsket om at lave en traktat om til en forfatning, så burde fru Charlotte Antonsen i stedet for have taget udgangspunkt i de folkeafstemninger, der har været i lande, som er medlem, og som nu skal tage stilling til, om man ønsker at ændre samarbejdet.

Så mit spørgsmål til fru Charlotte Antonsen er: Hvorfor laver hun den foredrøjning i sin tale, som hun gør? Hvorfor nævner hun ikke, når hun nævner folkeafstemninger, de talrige folkeafstemninger, der nu har været, hvor befolkningerne klart har sagt fra over for at ændre det eksisterende: Sverige med euroafstemningen, danskerne i flere omgange, irerne, Frankrig, der var på nippet til at sige nej til Maastrichttraktaten?